

[Gade]

ringen har håndteret sagen forkert. Jeg tror også, at regeringen har lært af det, for når man vil være sådan en stærk flertalsregering og så opdager, når man kommer hjem, at det var man slet ikke, er det jo, når det kommer til stykket, et større problem for regeringen, end det er for os andre.

Hr. Aage Brusgaard ville have et mere klart og tvetydigt svar! Det får han nu ikke, men han får et mere klart svar. SF's melding er ganske klar: Vi tager stilling til sagen her individuelt efter, hvad hvert enkelt medlem mener, under indtryk af at hele gruppen mener, at sagen er blæst for højt op og ikke kan tåle det postyr, som bl.a. hr. Aage Brusgaard har været med til at lave, men hvor regeringen da først og fremmest er den ansvarlige ved at have bragt sagen op på et niveau, den ikke kan bære.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er nok rigtigt nok, som hr. Aage Brusgaard siger, at SF her i en stund er blevet regeringens parlamentariske grundlag. Men jeg vil gerne understrege, at det jo ikke er noget, vi selv har ønsket. Det er jo ikke SF, der har sagt: Nu går vi ind og bliver regeringens parlamentariske grundlag. Det skyldes grundlæggende, at regeringen internt ikke kan styre denne sag. Derfor er hovedproblemet i denne sag måske, at vi i dag står med et dagsordensforslag fra regeringen, som siger, at det er regeringens ansvar at træffe beslutning i sagen, men hvor det viser sig, at der er et medlem af et regeringsparti, der ikke kan støtte, at det er regeringens ansvar.

Ærlig talt, hvor er vi henne her? Hvis et medlem af et regeringsparti ikke kan støtte, at regeringen kan få ansvaret for denne sag, hvad kan regeringen så få ansvar for? Så er vi jo helt derude, hvor der ikke længere er nogen mening med CD's politiske adfærd her i Folketinget.

Der bliver spurgt om, hvad SF vil. Jamen lad os da vente og se. Vi skal jo trykke på nogle knapper om lidt, og som hr. Gade sagde, skal vi jo have en debat her i Folketinget, og når vi debatterer her i Folketinget, er det for at kunne påvirke hinanden og give udtryk for meninger over for hinanden, og det kan da godt være, at vi kan blive påvirket af gode argumenter fra den ene side og fra den anden side. Derfor sy-

nes jeg, vi skulle vente og se, til vi trykker på knappen; så kan vi jo se, hvordan SF's folketingsgruppe stemmer. Helt ærligt: Vi er stadig væk åbne over for argumenter fra begge sider.

Svend Aage Jensen (CD):

Der er ingen som helst tvivl om, at regeringens beslutning om at foreslå Miljøagenturet placeret ikke i Risø, men i København er kommet som en stor overraskelse for den del af befolkningen, der i særlig grad interesserer sig for Danmarks indsats og rolle for et bedre miljø såvel nationalt som globalt. Alt havde, indtil regeringens beslutning blev kendt, peget på Risø. Det er helt forståeligt, at måske især borgmesteren i Roskilde er skuffet – skuffet, fordi det glædelige nu var sket, at Miljøagenturet var kommet til Danmark, og det ville sige Risø, og så foreslår regeringen agenturet trukket til København. Det må være bittert.

Der er allerede blevet påpeget såvel fordele som ulemper ved de to placeringmuligheder, så dem vil jeg ikke gentage, men jeg vil alligevel sige, at CD set i lyset af de opgaver, der bliver tillagt agenturet, sammenholdt med den centrale beliggenhed, som København har, udmærket forstår regeringens beslutning om placeringen. Der vil utvivlsomt komme mødedeltagere fra det øvrige Europa til København – også til endagsmøder. De fleste vil kunne flyve hjemmefra om morgenen og komme tilbage igen om aftenen efter mødet. Det er fordelene ved lufthavnens helt unikke nærhed af hovedstaden.

Vi er ganske mange i Folketinget fra provinsen, som flyver herover, og som helt afgjort kan prise os lykkelige over, at vi ikke også på denne side af Storebælt skal ud på en længere køretur for at komme til eller fra Christiansborg.

Jeg vil gerne fremhæve, at der indtil denne regeringsbeslutning ikke var truffet nogen beslutning om, hvor agenturets endelige placering skulle være i Danmark, såfremt vi var så heldige at få det placeret her i landet. Det materiale, som jeg indtil nu har haft lejlighed til at gennemlæse, nævner Risø som en mulighed, men der har ikke ligget en endelig beslutning, men en forventning.

I den forbindelse vil jeg gerne over for hr. Filt Jensen henvise til det aktstykke, der ligger fra den 15. april 1991, som den foregående mil-